

ROMÂNIA
 TRIBUNALUL BISTRIȚA-NĂȘĂUD
 SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
 Dosar nr. 3/112/2008

SENTINȚA COMERCIALĂ Nr. 175/CA/2010

Ședința publică din 1 iunie 2010

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE :

GREFIER

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii ca urmare a soluționării acțiunii civile formulată de reclamantul împotriva pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI BISTRIȚA-NĂȘĂUD și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ, având ca obiect anulare act administrativ.

Cauza s-a dezbătut în ședința publică din 25 mai 2010 susținerile și concluziile părților prezente fiind consemnate în încheierea din acea ședință, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință, pronunțarea acesteia fiind amânată pentru termenul de azi când, în urma deliberării,

TRIBUNALUL

Constată că :

Prin acțiunea în contencios fiscal înregistrată la tribunal cu nr.de mai sus, reclamantul a chemat în judecată pe pârâta DGFP Bistrița-Nășăud solicitând instanței ca prin sentința ce o va pronunța să anuleze decizia de soluționare a contestației nr. 14.05.2008 , să admită contestația și în consecință să se dispună anularea actelor constatatoare și a deciziile aferente nr 17.04.2008 și 3.12.2007 emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor, cu înlăturarea obligației de plată către reclamant a sumei totale de lei reprezentând drepturi de import, dobânzi de întârziere și penalități aferente, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul arată că nu a introdus niciodată în țară un autoturism Ford cu seria de sașiu indicată, astfel că nu datorează nici un fel de sume cu titlu de taxe vamale, nu a locuit niciodată la adresa reținută în cuprinsul datelor constatatoare, care nu au fost niciodată legal comunicate.

Mai precizează că lipsa semnăturii sale , respectiv contrafacerea semnăturii) pe declarația vamală de tranzit – actul ce a stat la baza controlului, echivalează cu lipsa consimțământului său și are ca efect potrivit disp.art. 948 pct.2 C.civ. nulitatea absolută a actului. Prin urmare nu poate fi sancționat în baza unui act nul absolut, el nefiind titularul real al operațiunii vamale, iar faptul că altcineva s-a folosit de identitatea sa, cu sau fără complicitatea funcționarului vamal nu justifică sancționarea reclamantului. În acest sens se impune efectuarea unei expertize grafologice pentru a se dovedi faptul că reclamantul nu a semnat nici un act prin care să se ateste faptul că

a adus în țară vreun autoturism Ford pentru care să trebuiască să achite drepturi vamale, dobânzi și penalități.

Pârâta DGFP BN a depus întâmpinare, prin care a solicitat: 1) împreresuarea Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni vamale Bihor, cu sediul în loc.Oradea, Sos.Borsului nr.43, jud.Bihor; 2 . respingerea ca nefondată, a acțiunii reclamantului și pe cale de consecință să se mențină decizia DGFP BN nr. /14.05.2008 ca fiind temeinică și legală.

În motivarea întâmpinării se arată că contestatorul a formulat plângere prealabilă împotriva actului constatator nr. /07.04.2004 și o contestație împotriva Deciziei nr. /03.12.2007, acte administrative fiscale emise de Direcția Regională vamală Oradea, în prezent, în urma reorganizării, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor.

Prin decizia nr. /14.05.2008 emisă de organul administrativ de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP BN a admis în parte contestația formulată de reclamant.

Față de cele de mai sus, se solicită instanței să se dispună împreresuarea pentru opozabilitate și a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor la sediul mai sus menționat, în calitate de organ constatator.

Referitor la fondul cauzei se arată că actul constatator nr. /07.04.2004 s-a stabilit în sarcina reclamantului obligații fiscale de plată în cuantum de lei, reprezentând drepturi de import. În baza actului constatator, prin procesele verbale privind calculul accesoriilor nr. /07.04.2004, nr. /07.04.2004 și nr. /07.04.2004, organul vamal a calculat și stabilit în sarcina reclamantului accesorii în suma de 7.618 lei.

Prin decizia nr. /03.12.2007 emisă de organul vamal s-au stabilit în sarcina reclamantului accesorii aferente debitului principal în cuantum de lei.

Împotriva celor două acte administrative reclamantul a formulat două contestații, fiind înregistrate la organul vamal emitent.

Organul administrativ de soluționare competent, respectiv Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud – Biroul soluționare contestații, prin Decizia nr. /14.05.2008, a conexas cele două contestații și soluționând a respins contestația reclamantului pentru suma totală de lei, fiind menținut actul constatator nr.

/07.04.2004 și a desființat integral decizia de impunere nr. /03.12.2007 privind obligațiile de plată accesorii în sumă de lei, urmând ca în termenul legal organul vamal să încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Împotriva soluției organului administrativ reclamantul a formulat o acțiune în instanță solicitând anularea deciziei emise în procedura prealabilă, precum și anularea actului constatator nr. /07.04.2004 și a Deciziei nr. /03.12.2007 emise de organul vamal.

Față de soluția organului administrativ de desființare a deciziei nr. /03.12.2007 se apreciază că acțiunea reclamantului împotriva acestui act administrativ fiscal este fără obiect, astfel că se solicită respingerea ei ca atare.

În ce privește actul constatator nr. /17.2008 se consideră argumentele invocate de reclamant atât prin plângerea prealabilă cât și în acțiunea în contencios fiscal sunt nefondate, soluția organului administrativ fiind întemeiată.

Conform declarației vamale nr. /10.06.2000 reclamantul a introdus în țară pe la vama Borș un autoturism în regim de tranzit vamal. Pentru încheierea operațiunii vamale reclamantul avea obligația de a se prezenta în termen de 5 zile la Biroul vamal de destinație Bistrița, obligație ce nu a fost respectată. În temeiul dispozițiilor cuprinse în Codul vamal al Regulamentului vamal, Biroul vamal Borș, prin actul constatator contestat, a procedat la încheierea din oficiu a tranzitului stabilind în sarcina reclamantului drepturile de import.

Contestația formulată de reclamant împotriva actului constatator nr. /07.04.2004 a fost înregistrată la organul emitent sub nr. /18.01.2008.

Actul constatator a fost comunicat reclamantului prin poștă, cu scrisoarea recomandată cu confirmare de primire, data comunicării fiind 16.04.2004, potrivit dovezii de primire, aflat în copie la dosarul contestației.

Potrivit art.171 alin 1 din codul de proc.fiscală (în prezent art.207 alin.1 din C.pr.fiscală) împotriva actelor administrative fiscale se pot formula contestație în termen de 30 de zile de la data comunicării. Așa cum se poate observa termenul legal de contestare a actului administrativ fiscal a fost depășit și în consecință plângerea a fost tardiv formulată.

Se mai apreciază că susținerile reclamantului, potrivit cărora nu a introdus autoturismul în țară și că el nu ar fi semnat de primire documentele, sunt nefondate, având în vedere înscrisurile ce au stat la baza emiterii soluției organului administrativ. Toate înscrisurile fac referire la numitul , fiind menționat în toate înscrisurile codul numeric personal unic, ce corespunde cu actele de stare civilă a reclamantului.

La solicitarea persoanei fizice și în baza documentelor prezentate și anexate la declarația vamală de tranzit, la data de 10.06.2000, Biroul vamal Bors a acordat regimul vamal de tranzit pentru autoturismul marca Ford, seria șasiu , capacitate cilindrică ! CMC. Declarația vamală de tranzit a fost depusă prin intermediul unui reprezentant, respectiv comisionarul vamal SC CEF București, la solicitarea reclamantului.

Regimul vamal de tranzit a fost acordat în baza documentelor prezentate de reclamant, printre care și contractul de vânzare – cumpărare semnat de cumpărătorul . Organul vamal a acordat regimul de tranzit deoarece datele din declarația vamală de tranzit înscrise de către comisionarul în vamă în baza documentelor prezentate, au corespuns cu datele din documentele însoțitoare prezentate de persoana fizică.

Urmare întâmpinării depuse de pârâtă, reclamantul a depus la dosar extindere de acțiune, prin care a solicitat introducerea în cauză pentru opozabilitate în calitate de pârâtă a Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni vamale Cluj.

Pârâta D.R.A.O.V. Cluj a depus la rândul său întâmpinare, prin care de asemenea a solicitat respingerea acțiunii introductive.

În motivarea întâmpinării se invocă în principal excepția tardivității formulării contestației împotriva actului constatator nr. /07.04.2004.

În acest sens se invederează că actul constatator nr. /07.04.2004 a fost comunicat reclamantului în data de 16.04.2004 prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Ca urmare a neîndeplinirii obligației de plată de către reclamant, pârâta a emis decizia nr. /03.12.2007, comunicată contestatorului în data de 27.12.2007 prin adresa de înființare a popririi nr. /J/19.12.2007.

Contestația împotriva actului constatator nr. /07.04.2004 a fost formulată de către în data de 17.01.2008 după cum reiese din ștampila aplicată pe plicul cu care aceasta a fost înaintată .

Cu alte cuvinte , contestația împotriva actului constatator nr. /07.04.2004 a fost formulată la aproape 4 ani de la comunicarea acestuia, în loc de 30 de zile cum prevăd art.7 alin.1 din L.nr.554/2007 și art.207 alin.1 din OG nr.92/2003.

În subsidiar, în cazul în care se va respinge excepția mai sus invocată, se solicită respingerea acțiunii introductive de instanță ca neîntemeiată.

În data de 10.06.2000, la Biroul vamal Bistrița, s-au întocmit formalitățile vamale de tranzit pentru autoturismul marca Ford la solicitarea numitului , având termen pentru prezentarea în vederea îndeplinirii formalităților vamale de import 5 zile la Biroul vamal Bistrița.

Mai mult, pașaportul este documentul de trecere a frontierei prezentat de contestator atunci când a solicitat acordarea regimului vamal de tranzit pentru autoturismul marca Ford, prin depunerea Declarației vamale de tranzit nr. 10.06.2000, pe care și-a însușit-o prin semnare. Petentul nu a prezentat nici o dovadă din care să apară cel puțin îndoiala asupra persoanei semnatare a actelor în cauza, limitându-se la a formula simple afirmații speculative, fără nici o susținere practica.

Cu privire la contestația formulată de reclamant împotriva deciziei nr. /03.12.2007 se invederează că aceasta este lipsită de obiect. În acest sens se solicită să se observe că prin decizia nr. /14.05.2008 emisă de către DGFP Bistrița-Năsăud, în calitate de organ administrativ jurisdicțional, s-a admis în parte contestația formulată de Logigan Ștefan în sensul anulării deciziei nr. /03.12.2007 emisă de DJAOV Bihor.

Având în vedere întâmpinările depuse reclamantul a depus la dosar note de ședință prin care a solicitat unirea excepției cu fondul dată fiind necesitatea administrării de probe în vederea soluționării excepției iar pe fond respingerea excepției ca neîntemeiată.

În motivarea notelor de ședință se arată că pârâta ANV-DRAOV Cluj a invocat prin întâmpinare excepția tardivității formulării contestației împotriva actului constatator nr. /07.04.2004, motivându-se faptul că acesta i-ar fi fost comunicat reclamantului cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire la data de 16.04.2004, dar așa cum s-a arătat încă din cuprinsul contestației formulate, semnătura de primire de pe confirmare invocată este un fals, ea nefiind executată de reclamant . Intrucât în cadrul contestației formulate DGFP BN nu i-a respectat reclamantul dreptul la apărare în sensul că nu i-a permis administrarea unei expertize grafologice care să ateste sau să infirme realitatea susținerilor reale legate de falsul respectiv, este nevoit să solicite în fața instanței de judecată ca prin intermediul acestei probe științifice să se stabilească data la care actul constatator i-a fost legal comunicat, pentru a se stabili dacă a formulat contestația în termen sau nu de la legala comunicare. Intrucât pentru soluționarea excepției este necesară administrarea probei cu expertiza grafologică, se solicită unirea excepției cu fondul cauzei.

Tot prin expertiza grafologică se solicită să se determine și dacă reclamantul a scris sau semnat vreunul din actele care au stat la baza declarației vamale de tranzit nr. /10.06.2000, pentru a se putea soluționa pe fond acțiunea acestuia.

În final, pârâta DGFP BN a depus la dosar note de ședință, prin care a solicitat în principal respingerea acțiunii reclamantului pentru motivele de întâmpinare, ulterior în subsidiar dacă se trece peste excepția tardivității formulării contestației împotriva actului constatator, să se dispună restituirea cauzei organului ad-tiv de soluționare a contestației în vederea soluționării cauzei în fond (f.108-109).

În ședința publică din data de 20 oct.2009, instanța în baza prev.art. 137 alin.2 teza a II-a C.pr.civ, a unit cu fondul excepția tardivității contestației.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține în fapt că prin actul constatator nr. /7.04.2008 emis de Dir.Regională Vamală Oradea – Bir.Vamal Borș și prin decizia nr. /3.12.2007 emisă de Dir.Regională pentru Accize și Operațiuni vamale Cluj-Direcția Județeană și Operațiuni Vamale Bihor pârâatul a fost obligat să achite bugetului de stat suma totală de lei reprezentând taxe vamale, accize și TVA pentru introducerea în țară a unui autoturism Ford în data de 10 iunie 2000.

Împotriva celor două acte administrative fiscale reclamantul a depus două contestații la organul vamal emitent.

Organul administrativ de soluționare competent și anume DGFP BN – Biroul de soluționare a contestațiilor a conexas cele două contestații și a soluționat cauza prin decizia nr. /14.05.2008, prin care a desființat integral decizia de impunere nr. /3.12.2007 privind obligațiile de plată accesorii în sumă de lei urmând ca în termen legal organul vamal să încheie un nou act administrativ fiscal și a respins contestația formulată împotriva actului constatator nr. /7.04.2004 încheiat de Biroul vamal Borș, deoarece a fost depusă cu întârziere, motiv pentru care reclamantul a introdus prezenta acțiune în instanță.

În vederea soluționării cauzei, în principal a excepției de tardivitate s-a dispus efectuarea unei expertize grafice, prin care să se stabilească dacă semnăturile din declarația vamală P.T. Borș -080 înreg.cu nr. /10.06.2000 și la pozițiile „Confirm primirea „ de pe confirmările de primire a recomandărilor nr. /16.08.20004 și nr. /16.04.2004 au fost executate de reclamant.

Expertiza a concluzionat fără dubii că semnăturile de pe declarația vamală și de pe confirmările de primire a recomandărilor menționate nu au fost executate de reclamant.

Pârâtele nu au formulat obiecțiuni la expertiză și nici nu au solicitat efectuarea unei alte expertize de un nr.de trei experți.

Având în vedere că semnăturile de pe confirmările a recomandărilor nu au fost executate de reclamant, instanța constată că pârâtele nu au făcut dovada comunicării legale a actelor atacate cu reclamantul, motiv pentru care excepția tardivității contestației urmează să fie respins ca nefondată.

În consecință se constată că pârâta de rândul I respingând contestația împotriva actului constatator nr. /7.04.2004 ca fiind tardivă, nu a analizat pe fond temeinicia sumelor stabilite în sarcina reclamantului prin acest act.

Or, având în vedere concluziile expertizei, în cauză se impune soluționarea pe fond a contestației formulate și împotriva actului de impunere menționat.

În această ordine de idei, instanța consideră că procedura administrativ-jurisdicțională reglementată prin dispoziții imperative ale art.205 și urm.din OG nr.92/2003, are în vedere soluționarea pe fond a contestației de către organul administrativ competent în contextul în care se dovedește că cererea a fost soluționată fără a se intra în cercetarea fondului în baza unei excepții care se dovedește a fi nefondată.

În considerentele menționate, tribunalul în baza art.158 și 159 pct.1 C.pr.civ, urmează să admită în parte acțiunea, să anuleze decizia nr. 14.05.2000 a DGFP BN și să trimită cauza spre rejudecare aceluiași organ cu activitate administrativ-jurisdicțională.

În baza prev.art. 274 C.pr.civ, instanța urmează să oblige pârâta DGFP BN să plătească reclamantului suma de lei cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxa de timbru, timbru judiciar, onorariu de avocat și onorariu de expert.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE**

Respinge ca nefondată excepția tardivității contestației reclamantului.

Admite în parte acțiunea în contencios fiscal formulată de reclamantul , domiciliat în Bistrița, str. , bl. , sc. , ap. , jud.BN, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Bistrița-Năsăud, cu sediul în Bistrița, str.1 Decembrie nr.6-8, jud.BN și în consecință:

- anulează decizia nr. 14.05.2008 a DGFP Bistrița-Năsăud.

Trimite cauza spre rejudecare aceluiași organ cu activitate jurisdicțională DGFP Bistrița-Năsăud.

Obligă pârâta să plătească reclamantului suma de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 1.06.2010.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red/dact
VC/CR/4 ex.

